

Segona reflexió: per què sóc com sóc?

Un relat de: [solarin](#)

Hi ha cops que em pregunto com seria si no hagués conegut a certes persones ni hagués viscut certes situacions. La meva vida podria ser radicalment diferent de com ho és ara. Qui sap si ara podria viure en un altre país o no hauria conegut gent que he conegut i que, realment, m'ha aportat alguna cosa.

Sóc com sóc pel que he viscut: el que he guanyat i el que he perdut. Sóc com sóc pels pares que tinc i els amics que he conegut. Sóc com sóc pel poble on visc i els viatges que he fet, les experiències viscudes. També sóc així pels meus somnis: la gent que hauria volgut conèixer i els projectes de futur que tinc i he tingut. Els consells dels amics, les nits de conversa o la gent estimada que he perdut, per causes naturals o per discussions o pèrdua de contacte... Tot això és el que sóc i el que m'ha fet aprendre que la vida no és un camí. La vida és un bosc i sóc jo qui decideix per on anar, per on perdre'm o, fins i tot, on quedar-me atrapada.

Sóc com sóc gràcies a aquelles persones que han vessat una gota seva en mi, i jo en elles, producte d'un sentiment recíproc. Cada cosa guanyada o perduda, però viscuda, influeix en el meu camí i em fa prendre decisions o redreçar el rumb segons com m'hagi afectat. Ben bé no sé què pretenc amb aquest text, més que expressar-me i vessar aquestes paraules. Potser intento descobrir per què sóc com sóc i no puc ser d'una altra manera.